

Kotka 19⁴/₁₁ 00.

H. H. !

Enligt sippmaning från
tidningsmannadelegationens si-
da anholder jag ^{att} medan få
anförä alla de förföljelser
för hvilka den af mig redige-
rade tidningen Kotka tryheter²
under detta år varit utsatt
från Censurens sida.

Censurhindrens antal har
varit jämförelsevis litet. En-
dast ett par gånger på våren
hafva meningutbyten med
censor egt rum, men har

likväl det "förgripiga" fått
passera. Lördagen den 2de ju-
li uteståts dock af censor
ur tidningen en af märket
F. W. författad dikt med rub-
riken "Till - en bader", utgörande
en hyllning för dr. Lille.

En varning har tilldelats
K. N. för en artikel i n° 39
Sommars nalkas". Varningen
publicerades i K. N. den 14
augusti och var daterad
d. 21 juli. Artikeln i fråga med
följer och insick i K. N. lör-
dagen den 19 maj.

Hutligen har Katha Ny-
Meters belägnit indragen på två
månader för en i n° 69 lörda-
gen d. 1 sept. insänt artikel
titulerad "Kalamo" (Medföljer i

utklipp). Listnämnda "straffdöm"
delgafs oss den 19 sept. och
utgår indragningsbiden den
20 dennes. K. N. är för när
varande spridd i en upplaga
om 300 exemplar och var
ärens senaste är indragen
på sammanlagt tre månader

Hörsakningsfullt
Herman Ruthin

fil. kand.
K. N. 2 redaktör.

Kotka d. 19 Maj.

Sommaren nalkas.

Sommaren nalkas, lifvet i naturen vaknar på nytt, och enhvar reder sig att ute på landsbygden fira årets fagraste tid. Äfven vår bildningstörstande universitetsungdom söker för det mesta ute i landsbygden en omväxling efter terminens sträfsamma arbete.

Men må de och alla, som kunna det, därvid icke glömma, att tiden ingalunda är egnad för dådlös och maklig hvila. Vår bildade ungdom har under nuvarande förhållanden en andlig värneplikt att fylla, hvars betydelse icke får underskattas och förbises. Hvarje ledig stund, som står till buds, bör användas till allmänandans höjande, till upplysningens spridande bland de glömda och förgätna, bland dem, som i sin torftiga ställning i främsta rummet äro i behof af stöd och uppmuntran. Vi veta att folkbildningens spridande sedan senaste år uppstälts som en helig lösen för hela vårt folk. All sträfvan bör därför koncentreras på detta område så intensivt som möjligt är. I bildningens allmänlighet skola vi ega vårt bästa vapen gentemot hotande faror af hvarje handa slag, i den ega vi den bästa tänkbara förutsättning för vårt fria nationella själfbestånd.

Så mycket viktigare är därför att intet på detta värksamhetsfält lämnas oförsökt.

Ungdomen har i vårt land ofta visat, att den både vill och kan fatta tidens trängande kraf och att den jämväl vill inlägga sin friska kraft för att fylla dem.

Sommaren, ferietiden, nalkas. Må ungdomen då ihågkomma att ett mödosamt värf väntar den ute i bygderna, ett betydelsefullt värf tillika, hvars mål är att göra vårt folk andligen starkt. Och andens styrka är det, som i täflingskampen nationerna emellan sist och slutligen skall och måste fälla utslaget och skänka segerpalmen.

Kotka d. 1 Sept.

Skolorna

begynna i dag åter sin värksamhet efter de långa sommarferierna. Ett mödosamt arbetsår går in, hvarunder det gäller att föra det unga släkte, som en gång i sina händer skall taga fosterlandets framtid, ett stycke framåt på kunskapernas bana.

Den intellektuella daning, den fond af arbetskraft och sedlig styrka detta nya släkte framdeles i lifvet skall kunna förfoga öfver beror i icke ringa grad på arbetet i skolan. Särskildt i dessa tider, då så många mörka strömningar gå genom världen, ligger det en speciell vikt därpå, att ungdomens uppfostran ledes i en riktning, som lämnar hopp om, att framtiden en gång skall te sig ljusare och bättre än nutiden.

Den moraliska uppfostran har kanske blifvit för mycket förbisedd i skolan, som ofta fattat sin uppgift blott från synpunkten af att bibringa kunskaper. Och rätt meddelade, bidra väl dessa i icke oväsentlig grad att dana och förädla den inre människan. Men skolan kan därtill ännu på mångfaldiga andra sätt invärka ledande och uppfostrande på ungdomen. Det rättas och det godas makter böra i skolan så fast implantas i de ungas sinnen, att alt framgent intet i världen kan förmå dem att i handling gifva vika för det ondas lockande röst.

Sträfvat skolorna och hemmen äfven i vårt undangömda fosterland att dana sådana karaktärer, så kunna vi ock vara förvissade om, att vårt lands kommande öde trots alla skrämmande töcken en gång skall gestalta sig ljust och leende.